

§ Odvetniška
Miro Senica
in odvetniki, d.o.o.
Borjova cesta 3, 1000 Ljubljana

VIII Ips 280/2016

04-05-2017

39-5-19/12

Prejeto dne / Received on

DELOVNO IN SOCIALNO SODIŠČE
V LJUBLJANI

Prejeto neposredno - po pošti (navedeno priporočeno)
v _____ izvodih z (s) _____ prilogami.

PREJETO

DNE: 28-04-2017

Poslano po pošti priporočeno na recepis
št. R _____ dne _____
Pisanje je taksirano s _____ EUR v kolikor
- pisanje prejeto brez takse. Podpis pristojne osebe

VRHOVNO SODIŠČE
REPUBLIKE SLOVENIJE

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Vrhovno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali vrhovni sodnice in sodnika mag. Marijan Debelak kot predsednik ter Borut Vukovič, dr. Mateja Končina Peternel, Marjana Lubinič in mag. Irena Žagar kot člani,

v individualnem delovnem sporu tožeče stranke: [REDACTED] [REDACTED] ki jo zastopa Odvetniška pisarna Miro Senica in odvetniki, d.o.o., Ljubljana, zoper toženo stranko: **REPUBLIKA SLOVENIJA, Ministrstvo za obrambo**, Vojkova cesta 55, Ljubljana, ki jo zastopa Državno pravobranilstvo RS,

zaradi **izplačila razlike v plači**,

o **reviziji tožeče stranke** zoper sodbo Višjega delovnega in socialnega sodišča Pdp 940/2015 z dne 17. 3. 2016, v zvezi s sodbo Delovnega in socialnega sodišča v Ljubljani Pd 1678/2012 z dne 23. 6. 2015,

na seji **21. marca 2017**

RAZSODILO:

- I. Reviziji se ugodí, sodba sodišča druge stopnje se spremeni tako, da se pritožba tožene stranke zavrne in se v izpodbijanem delu (tč. I, II, III, IV, V in VIII) izreka potrdi sodba sodišča prve stopnje.
- II. Tožena stranka mora tožeči stranki povrniti stroške pritožbenega in revizijskega postopka v znesku 866,50 EUR v 15 dneh, v primeru zamude z zakonskimi zamudnimi obrestmi, ki tečejo od prvega dne po izteku roka za prostovoljno izpolnitev obveznosti do plačila.

OBRAZLOŽITEV:

1. Sodišče prve stopnje je razveljavilo odločbo tožene stranke z dne 7. 6. 2012, toženi stranki pa je naložilo obračun bruto plače v razliki med 32. in 26. plačnim razredom in izplačilo neto zneskov plače tožniku od junija 2012 do maja 2013. Za isto obdobje je toženi stranki naložilo obračun in izplačilo tudi razlike v dodatku na delovno dobo in dodatku na stalnost. Toženi stranki je naložilo v plačilo tudi tožnikove stroške postopka. Ugotovilo je, da je bil tožnik z odločbo z dne 7. 6. 2012 razporejen v 26. plačni razred od 1. 6. 2012 do 14. 6. 2013. To odločbo je izpodbijal z ugovorom, o katerem tožena stranka ni odločila. Pred tem je bil tožnik z ukazom z dne 18. 5. 2012 razporejen na formacijsko dolžnost podčastnik specialist skladiščnik za SIMES v nazivu višji vodnik, od 15. 6. 2013 pa je začel veljati nov ukaz. Iz Uredbe o uvrstitvi formacijskih dolžnosti in nazivov v Slovenski vojski v plačne razrede (Uredba, Ur. l .RS, št. 71/2008 in naslednji) izhaja, da je formacijska dolžnost, na katero je bil tožnik razporejen z ukazom z dne 18. 5. 2012 uvrščena v V. tarifni razred, plačno skupino C in plačno podskupino C4 - z izhodiščnim 26. plačnim razredom. Pred izpodbijano odločbo je bil razporejen na civilno dolžnost skladiščnika V, ki spada v plačno skupino J in plačno podskupino J3, in uvrščen v 23. plačni razred. Kot civilni uslužbenec je sicer že od leta 2000 dejansko opravljal naloge, ki spadajo v opis vojaške formacijske dolžnosti, na katero je bil razporejen z ukazom z dne 18. 5. 2012. To je ugotovilo tudi sodišče v pravnomočno zaključenem delovnem sporu v prvostopenjski sodbi I Pd 386/2009 z dne 23. 12. 2009 (drugostopenjska sodba Pdp 386/2014 z dne 28. 5. 2014), v kateri je sodišče tožniku prisodilo razliko v plači od maja 2007 do maja 2012. Pri tem je upoštevalo tudi šest napredovanj, ki jih je revident pridobil z opravljanjem civilne dolžnosti. Število napredovanj pa med strankama niti ni sporno. V izpodbijani odločbi z dne 7. 6. 2012 tožena

stranka ni upoštevala napredovanj, doseženih na civilni dolžnosti. Tožnik je ves čas opravljal enako delo, zato je upravičen do upoštevanja vseh napredovanj v skladu z določbo 20. člena Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (ZSPJS, Ur. l. RS, št. 56/2002 in naslednji). Ni pomembno, ali sta civilna in vojaška dolžnost opredeljeni kot sorodni ali istovrstni deli.

2. Sodišče druge stopnje je ugodilo pritožbi tožene stranke in sodbo sodišča prve stopnje spremenilo tako, da je tožbeni zahtevek zavrnilo. Obrazložilo je, da razporeditev iz civilne na vojaško dolžnost ni bila opravljena v okviru iste plačne skupine oziroma podskupine, zato ni mogoče upoštevati napredovanj, ki jih je tožnik dosegel na prejšnjih dolžnostih. Okoliščina, da mu je bila priznana pravica do izplačila razlike plače, ne utemeljuje priznavanja plače mimo zakona. Utemeljeno mu je bil v skladu z določbo 20. člena ZSPJS priznan le izhodiščni plačni razred za vojaško formacijsko dolžnost brez upoštevanja napredovanj na prejšnjih dolžnostih.
3. Vrhovno sodišče je s sklepom VIII DoR 54/2016 z dne 12. 6. 2016 na tožnikov predlog dopustilo revizijo glede vprašanja, ali je v primeru prerazporeditve oziroma premestitve na drugo delovno mesto oziroma formacijsko dolžnost v različni plačni skupini javni uslužbenec upravičen do ohranitve plačnih razredov napredovanja v primeru, če ves čas opravlja enako delo in enake delovne naloge ter gre posledično za prerazporeditev na istovrstno oziroma sorodno delovno mesto v smislu določbe prvega odstavka 20. člena ZSPJS.
4. Zoper pravnomočno sodbo sodišča druge stopnje je tožnik vložil revizijo. Navaja, da je bil od 18. 9. 1991 nepretrgoma zaposlen kot pripadnik stalne sestave Slovenske vojske. Maja 2000 je tožena stranka neutemeljeno spremenila njegov status iz vojaške v civilno osebo. Potem je ves čas dejansko delal kot vojaška oseba v skladišču, kar je ugotovilo sodišče v pravnomočni sodbi I Pd 386/2009. Zato bi mu moralo sodišče v tem delovnem sporu priznati šest napredovanj, ki jih je formalno dosegel pri opravljanju civilne dolžnosti, ki pa je bila po vsebini dejansko vojaška. Prvostopenjsko sodišče je ugotovilo, da je od leta 2000 ves časa opravljal iste dolžnosti - ne glede na formalno razporeditev. To bi moralo biti pravno odločilno dejstvo pri vprašanju priznanja napredovanj, doseženih pri opravljanju civilne dolžnosti. Gre najmanj za sorodne formacijske dolžnosti. Sodišče bi moralo razlagati delovnopravno zakonodajo v korist delavca. Z obrazložitvijo izpodbijane sodbe mu je odvzeta poštena možnost napredovanja v sistemu javnih uslužbencev. Sicer pa niti ne gre za prerazporeditev oziroma razporeditev, ker je bil le formaliziran dejanski pravni odnos. Predlaga, da Vrhovno sodišče združi obravnavanje vložene revizije z revizijskim postopku v zadevi VIII Ips 291/2016, v kateri je med istima strankama s sklepom VIII DoR 45/2016 z dne 12. 7. 2016 dopustilo revizijo glede istega vprašanja.

5. Revizija je bila v skladu s 375. členom Zakona o pravdnem postopku (ZPP, Ur. l. RS, št. 26/99 in naslednji) vročena toženi stranki, ki nanjo ni odgovorila.
6. Revizija je utemeljena.
7. V primeru dopuščene revizije sodišče preizkusi izpodbijano sodbo samo v tistem delu in glede tistih konkretnih pravnih vprašanj, glede katerih je bila revizija dopuščena (drugi odstavek 371. člena ZPP). Dopuščena revizija izven dela, glede katerega je bila dopuščena, oziroma izven konkretnih vprašanj, glede katerih je bila dopuščena, ni dovoljena (tretji odstavek 374. člena ZPP).
8. S pravnomočno sodbo Delovnega in socialnega sodišča v Ljubljani I Pd 386/2009 z dne 23. 12. 2009, v zvezi z drugostopenjsko sodbo Pdp 386/2014 z dne 28. 5. 2014 je bila tožniku dosojena razlika v plači od decembra 2007 do maja 2012 na podlagi dejanskega opravljanja dela na formacijski dolžnosti podčastnika - specialista skladiščnika za SIMES, čeprav je bil formalno zaposlen kot civilni uslužbenec na formacijski dolžnosti skladiščnika. V obravnavani zadevi pa gre za dejansko in pravno nadaljevanje spora zaradi časovnega sosledja pravnih dejanj. V tej zadevi je za stranke namreč sporno obdobje po maju 2012, ko je bil tožnik tudi formalno razporejen na formacijsko dolžnost podčastnika - specialista skladiščnika za SIMES.
9. Po določbi prvega odstavka 20. člena ZSPJS javni uslužbenec v primeru premestitve na drugo delovno mesto oziroma sklenitve pogodbe o zaposlitvi o delu na drugem delovnem mestu v nižjem ali istem tarifnem razredu obdrži število plačnih razredov napredovanja, ki jih je dosegel na prejšnjem delovnem mestu, razen če pristojni organ ugotovi, da na prejšnjem delovnem mestu ni dosegal pričakovanih delovnih rezultatov (razlog nesposobnosti) ali da plačni razredi za napredovanje na prejšnjem delovnem mestu niso bili doseženi v skladu z zakonom ali na njegovi podlagi izdanimi predpisi. Ohranitev plačnih razredov napredovanja je možna pri istem ali drugem delodajalcu v isti plačni podskupini ali na istovrstnih oziroma sorodnih delovnih mestih v različnih plačnih podskupinah.
10. Po presoji revizijskega sodišča revident utemeljeno zahteva razveljavitev odločbe tožene stranke z dne 7. 6. 2012 in plačilo razlike v plačah s pripadajočimi dodatki od junija 2012 do maja 2013. Z izpodbijano odločbo mu je bil določen 26. plačni razred, potem ko je bil z ukazom z dne 18. 5. 2012 razporejen na formacijsko dolžnost podčastnik specialist skladiščnik za SIMES v nazivu višji vodnik, ne da bi se upoštevala predhodna napredovanja na civilni dolžnosti, na kateri je bil sicer formalno razporejen. V okoliščinah obravnavane zadeve je namreč odločilno dejstvo, da je revident že pred razporeditvijo z navedenim ukazom in izpodbijano odločbo v formalni vlogi civilnega uslužbenca dejansko opravljal naloge prav te vojaške formacijske dolžnosti, na katero je bil nato tudi formalno razporejen.

14. Glede na navedeno in v skladu s prvim odstavkom 380. členom ZPP je revizijsko sodišče reviziji ugodilo in sodbo sodišča druge stopnje spremenilo tako, da je pritožbo tožene stranke zavrnilo in potrdilo prvostopenjsko sodbo v izpodbijanem delu.
15. Glede na spremenjen uspeh v postopku mora tožena stranka tožniku povrniti potrebne pravdne stroške celotnega postopka (drugi odstavek 165. člena v zvezi s 154. členom ZPP). Odločitev o prvostopenjski stroških, ki jih mora tožena stranka povrniti tožniku, je bila potrjena že s spremembo odločitve drugostopenjskega sodišča, zato je Vrhovno sodišče odločilo še o pritožbenih in revizijskih stroških. Tožnikov strošek pritožbenega postopka je 139,20 EUR za odvetniško zastopanje (tar. št. 3210 - ZOdvT, Ur. l. RS, št. 67/2008, 35/2009) in 20 EUR za poštno stroške (tar. št. 6002). Strošek revizijskega postopka je 354 EUR za odvetniško zastopanje (tar. št. 3300), 20 EUR za poštno stroške (tar. št. 6002) in 216 EUR za sodno takso (56 EUR za postopek dopustitve revizije in 160 EUR za vložitev revizije). Pri odvetniških stroških se prizna še 22% DDV, tako da mora tožena stranka tožniku povrniti stroške pritožbenega in revizijskega postopka v skupni višini 866,50 EUR.

Ljubljana, 21. marec 2017

Predsednik senata:

mag. Marijan Debelak, l.r.

Ta prepis je soglasen z izjelnikom.
Podpis pristojnega delavca s.p.a.